

[Startpagina](#) > ... > [Gerechtelijke Procedures](#) > [Civiele Zaken](#) > [Erkenning En Tenuitvoerlegging Van Rechterlijke Beslissingen](#) > [Hoe Kan Ik de Naleving Van Een Uitspraak Afdwingen?](#) > Finland

Hoe kan ik de naleving van een uitspraak afdwingen?

Inhoud aangereikt door

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Wat betekent tenuitvoerlegging in burgerlijke en handelszaken?

De inning van vorderingen betreft de tenuitvoerlegging van een door een rechtbank opgelegde verplichting of van een direct uitvoerbare tenuitvoerleggingsgrond. Doorgaans gaat het om de inning van een schuldvordering in geld. Een andere belangrijke tenuitvoerleggingsmaatregel is de uitzetting, d.w.z. de verplichting om een onroerend goed of een deel ervan te verlaten. De tenuitvoerlegging kan ook betrekking hebben op de verplichting om een bepaald goed over te dragen (overdrachtsplicht), op de verplichting om te handelen (handelingsplicht) of op het verbod om te handelen (verbodsplicht). Ook kan er sprake zijn van een door een rechtbank opgelegde beslaglegging of van een andere conservatoire maatregel. Het Finse Bureau voor gedwongen tenuitvoerleggingen (*Ulosottolaitos*) is een onafhankelijk bureau dat onder het ministerie van Justitie valt en is belast met wettelijke tenuitvoerleggingstaken.

Tenuitvoerlegging in zaken betreffende de rechten van het kind

In zaken waarbij het de rechten van het kind betreft, wordt onder tenuitvoerlegging de uitvoering van rechterlijke beslissingen verstaan, zoals het terugbrengen van het kind. Een officieel akkoord van de sociale diensten kan eveneens dienen als tenuitvoerleggingsbasis. In Finland wordt het omgangsrecht overigens beschouwd als een recht van het kind en niet van de ouder. De tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen betreffende het gezag en/of het omgangsrecht van het kind is in Finland geregeld in de wet op de tenuitvoerlegging van beslissingen inzake het gezagsrecht en het omgangsrecht (*laki lapsen huoltoja tapaamisoikeutta koskevan päätöksen täytäntöönpanosta*) (619/1996). Deze wet is ook van toepassing op de tenuitvoerlegging van eventuele voorlopige maatregelen. Bovendien is deze wet van toepassing in gevallen waarin een uitspraak of een beslissing van een buitenlandse rechter in Finland ten uitvoer moet worden gelegd uit hoofde van Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad.

De gerechtsdeurwaarder kan een beschikking betreffende het gezag ten uitvoer leggen als de beschikking niet ouder is dan drie maanden. In alle andere gevallen moet een verzoek om een tenuitvoerleggingsbeschikking worden ingediend bij de rechtbank. De rechtbank kan een verzoek om een tenuitvoerleggingsbeschikking slechts afwijzen als de belangen van het kind door de tenuitvoerlegging worden geschaad. In het geval van de tenuitvoerlegging van beschikkingen betreffende het gezag gelast de rechtbank de wederpartij, op straffe van een dwangsom, het kind terug te brengen naar de verzoeker. Er kan een beschikking worden gegeven om het kind terug te krijgen. In het geval van de tenuitvoerlegging van beschikkingen betreffende het omgangsrecht is de wederpartij verplicht bezoeken toe te staan en andere gelaste maatregelen te nemen.

2 Welke instantie of instanties zijn bevoegd voor tenuitvoerlegging?

De gegevens van het Bureau voor gedwongen tenuitvoerleggingen staan op de website van het bureau in de talen [Fins](#), [Zweeds](#) en [Engels](#).

Gerechtsdeurwaarders zijn in Finland overheidsambtenaren. Het is voor de verzoeker niet mogelijk zelf een dienst of deurwaarder te kiezen om een beschikking ten uitvoer te laten leggen: de volgorde van afhandeling van dossiers wordt van overheidswege bepaald.

De tenuitvoerleggingstaken van het Bureau voor gedwongen tenuitvoerleggingen worden uitgevoerd door de tenuitvoerleggingsdiensten.

Het merendeel van de inningen van schuldvorderingen in geld bij gedwongen tenuitvoerleggingen wordt uitgevoerd door de nationale dienst voor reguliere tenuitvoerleggingen. Dat gebeurt door middel van elektronische terugvorderingen waarbij geen contact nodig is met de schuldenaar.

De vijf regionale tenuitvoerleggingsdiensten van het Bureau voor gedwongen tenuitvoerleggingen zijn binnen hun eigen werkgebied met name verantwoordelijk voor de verkoop van in beslag genomen goederen en voor complexere tenuitvoerleggingstaken.

De nationale dienst voor bijzondere tenuitvoerleggingen is verantwoordelijk voor tenuitvoerleggingstaken waarvoor veel tijd en onderzoek nodig zijn, neemt deel aan administratieve samenwerking en zet zich in voor de bestrijding van de informele economie en economische misdrijven.

3 Onder welke voorwaarden mag een executoriale titel of beslissing worden uitgevaardigd?

3.1 De procedure

Om een beroep te kunnen doen op gedwongen tenuitvoerlegging, moet de verzoeker een verzoek om tenuitvoerlegging indienen waaraan, in voorkomend geval, een kopie van de tenuitvoerleggingsgrond moet worden toegevoegd. De verzoeker is vooraf geen kosten voor de tenuitvoerlegging verschuldigd.

Meer informatie over het verzoek wordt gegeven in de talen [Fins](#), [Zweeds](#) en [Engels](#).

Een verzoek om gedwongen tenuitvoerlegging kan elektronisch worden ingediend via de elektronische klantenservice: <https://asiointi2.oikeus.fi/ulosotto/#/>

Ook kan een verzoek om gedwongen tenuitvoerlegging schriftelijk op papier worden ingediend of via elektronische post:

Finse verzoekers:

In het Fins: <https://www.ulosottolaitos.fi/fi/index/tietoaulosotosta/tietoavelkojalle/ulosotonhakeminen.html>

In het Zweeds:

https://www.ulosottolaitos.fi/sv/index/informationomutsokningen/informationtillborgenarer/utsokningsansokan_1.html

Formulier voor een verzoek om tenuitvoerlegging voor buitenlandse verzoekers (in het Engels):

<https://oikeus.fi/en/index/oikeuslaitos/forms/enforcement.html>

Verzoeken uit het buitenland, per e-mail: [ulosotto.uo\(at\)oikeus.fi](mailto:ulosotto.uo(at)oikeus.fi)

Instructies voor het versturen van een beveiligde e-mail (in het Engels):

<https://oikeus.fi/en/index/oikeuslaitos/submittingdocuments.html />>

De gerechtsdeurwaarder volgt voor de tenuitvoerlegging de beslissing van de rechtbank of andere wettelijke tenuitvoerleggingsgronden en kan deze niet inhoudelijk beoordelen. Om een terugvorderingsprocedure te kunnen inleiden en uitvoeren moet de verzoeker een wettelijke tenuitvoerleggingsgrond hebben waarmee bij de verweerder een verplichting is gecreëerd. De deurwaarder controleert of de schuldvordering sinds de uitspraak niet is vervallen, bijvoorbeeld omdat die is betaald of verjaard. Het recht van een schuldeiser (bv. een hypothecaire schuldeiser) op betaling valt onder specifieke bepalingen.

3.2 De grondvoorwaarden

Doorgaans vormt een uitspraak van een algemene rechtbank of een andere beslissing de executoriale titel in burgerlijke zaken of handelszaken. Er is geen bijzondere tenuitvoerleggingsbeschikking van een rechtbank nodig. De algemene rechtbanken zijn de rechtbank in eerste aanleg (*käräjaoikeus*) en het hof van beroep (*hovioikeus*) en vervolgens het hooggerechtshof (*korkein oikeus*). Een arbitraal vonnis kan eveneens een tenuitvoerleggingsgrond vormen. In de praktijk vormen door de autoriteiten van betrokken gemeenten goedgekeurde overeenkomsten over alimentatiebetalingen belangrijke tenuitvoerleggingsgronden. Daarentegen bestaan er in Finland geen onderhandse akten die een grond kunnen zijn voor gedwongen tenuitvoerlegging.

Zelfs een aangevochten beslissing kan ten uitvoer worden gelegd als de verzoeker een door de deurwaarder vastgestelde garantie stelt om eventueel door de verweerder geleden schade te vergoeden. Zolang de tenuitvoerleggingsgrond of de eventuele beslissing tot beslaglegging niet definitief is, worden aan de verzoeker geen gelden betaald, omdat er nog verzet tegen kan worden aangetekend.

De belangrijkste bepalingen over de uitvoerbaarheid van rechterlijke beslissingen die buiten Finland worden gegeven, staan in het recht van de Europese Unie [bv. de verordeningen Brussel I (Verordening (EG) nr. 44/2001) en Brussel II *bis* (Verordening (EG) nr. 2201/2003)] en in het noords verdrag inzake de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen. Meer informatie over de grensoverschrijdende tenuitvoerlegging wordt gegeven [op de website van het ministerie van Justitie](#) in de talen Fins, Zweeds en Engels.

4 Het doel en de aard van tenuitvoerleggingsmaatregelen

4.1 Welke soorten activa kunnen voorwerp van tenuitvoerlegging zijn?

Als een tenuitvoerleggingsprocedure (terugvordering) wordt geopend, ontvangt de betreffende schuldenaar hiervan een kennisgeving en een betalingsbevel. Indien de schuldenaar niet aan dit betalingsbevel voldoet of niet zelf met de deurwaarder in contact treedt over de uitvoering van de betaling, zal de deurwaarder een registeronderzoek starten naar de inkomsten en het vermogen van de schuldenaar.

Een belangrijke stap in dit onderzoek is het opvragen van informatie bij banken. Veelal betreft het informatie over het inkomen en tegoeden op bankrekeningen. In plaats van beslag te leggen op terugkerende inkomsten, kan een betalingsregeling worden overeengekomen. Maatregelen om de inkomsten en het vermogen van de schuldenaar te bepalen en eventuele aanvullende maatregelen zijn wettelijk vastgelegd. Gerechtsdeurwaarders hebben wettelijk toegang tot een groot aantal registers waaruit zij informatie kunnen halen over de financiële situatie van een schuldenaar. Zij moeten eveneens kijken naar goederen die de schuldenaar in bezit heeft. De tenuitvoerleggingsmaatregelen moeten zonder onnodige vertraging worden uitgevoerd. Indien de schuldenaar regelmatig loon ontvangt, wordt de eerste betaling doorgaans binnen twee maanden nadat het verzoek is ingediend, aan de schuldeiser overgemaakt. De schuldenaar heeft het recht om beroep in te stellen, maar de terugvordering wordt in dat geval niet opgeschort, tenzij daartoe de mogelijkheid bestaat op grond van een rechterlijke beslissing.

De schuldeiser kan om een reguliere, normale of beperkte tenuitvoerlegging vragen. Indien er niet direct een storting plaatsvindt, kan de schuldeiser het Bureau voor gedwongen tenuitvoerleggingen bovendien verzoeken de “passieve” schuldvorderingen gedurende twee jaar te controleren. Bij een gedwongen tenuitvoerlegging hoeft geen advocaat of een andere jurist in de arm te worden genomen.

De beslaglegging kan betrekking hebben op alle roerende en onroerende goederen die niet tot het uitgesloten deel behoren en waarvoor de schuldenaar geen recht van uitsluiting geniet en op alle rechten, schuldvorderingen of voorwerpen met een vermogenswaarde. In gevallen waarin een schuldeiser om een beperkte tenuitvoerlegging verzoekt, kan de beslaglegging uitsluitend plaatsvinden voor in de registers vermelde goederen die niet hoeven te worden verkocht. Indien goederen waarop beslag is gelegd, moeten worden verkocht, gebeurt dat doorgaans door middel van verkopen die worden georganiseerd door de dienst die met de terugvordering is belast en die normaal in de plaatselijke pers en op het internet worden aangekondigd.

Links naar verkoopaankondigingen zijn:

<https://www.ulosottolaitos.fi/myynti-ilmoitukset/fi/index.html> (in het Fins en het Zweeds)

In de Finse wet op de gedwongen terugvordering (*ulosottolaki*) is een bijzondere bepaling opgenomen op grond waarvan de met de terugvordering belaste deurwaarder (*kihlakunnantvouti*) kan besluiten een voor de goederen bestaande kunstmatige constructie naast zich neer te leggen. Redenen op grond waarvan goederen toebehoren aan een derde partij, kunnen worden genegeerd om beslag op goederen te kunnen leggen indien:

1. kan worden vastgesteld dat de situatie van de derde partij berust op een vermogensconstructie of een andere constructie waarvan de rechtsvorm niet overeenkomt met de aard of het daadwerkelijke doel van de betreffende zaak, rekening houdend met het recht van controle van de schuldenaar dat vergelijkbaar is met het recht van controle van de eigenaar, met acties die vergelijkbaar zijn met de acties van de eigenaar, alsook met voordelen die door de schuldenaar zijn verkregen dankzij deze constructie en andere vergelijkbare elementen;
2. de rechtsvorm duidelijk is gekozen om te voorkomen dat een gedwongen terugvordering kan plaatsvinden of om goederen buiten het bereik van schuldeisers te houden;
3. het niet aannemelijk is dat de schuldvordering van de verzoeker op een andere wijze binnen een redelijke termijn bij de schuldenaar kan worden geïnd.

De terugvordering mag echter niet plaatsvinden als de bij de constructie betrokken derde partij aannemelijk kan maken dat de terugvordering afbreuk doet aan zijn eigen rechten. In voorkomend geval moet de deurwaarder de schuldenaar, de derde en de verzoeker op gepaste wijze bevragen, tenzij dat de tenuitvoerlegging ernstig bemoeilijkt.

4.2 Wat zijn de gevolgen van tenuitvoerleggingsmaatregelen?

De inleiding van een tenuitvoerleggingsprocedure heeft bepaalde gevolgen, maar beslaglegging heeft belangrijke rechtsgevolgen. Na een beslaglegging kan de schuldenaar de goederen waarop beslag is gelegd, niet meer vernietigen of vervreemden, in onderpand geven ten nadele van de schuldeiser of hierover op andere wijze beschikken. Schendingen van dit verbod hebben geen gevolgen voor de schuldeisers. Verkrijgers of derden kunnen wettelijke bescherming krijgen. De deurwaarder beschikt over uitgebreide wettelijke mogelijkheden om via verschillende kanalen informatie te verkrijgen, bijvoorbeeld via banken. Zodra een bank op de hoogte is gesteld van een betalingsverbod in verband met de beslaglegging van op een rekening aanwezige bedragen, mag de bank uitsluitend betalingen aan de deurwaarder verrichten. Schending van dit verbod door betaling van de schuldvordering of loon is een misdrijf.

Bij de verkoop van goederen in verband met een tenuitvoerleggingsprocedure wordt het eigendomsrecht van het goed overgedragen. Uit de verkoop geïnde bedragen worden zo spoedig mogelijk aan de verzoeker uitgekeerd.

De beslaglegging op de goederen duurt voort tot de schuldvordering van de verzoeker is voldaan. Indien meerdere schuldeisers om gedwongen tenuitvoerlegging hebben verzocht of er bijvoorbeeld een hypotheek rust op goederen waarop beslag is gelegd, worden de gelden tussen de schuldeisers verdeeld volgens de wettelijk vastgelegde preferentie. Uit gedwongen tenuitvoerleggingen voortvloeiende bedragen die toekomen aan de staat, worden hoofdzakelijk door de schuldenaar betaald. Indien tenuitvoerlegging niet mogelijk is, moet de schuldeiser een kleine vergoeding aan administratieve kosten betalen. Bovendien moet de schuldeiser over het geïnde bedrag belasting betalen. In zaken betreffende onderhoudsverplichtingen hoeven geen kosten te worden betaald en krijgen de alimentatiebetalingen voorrang. Uitbetalingen aan de verzoeker kunnen maandelijks variëren afhankelijk van de schommelingen in inkomen en het schuldbedrag van de betreffende schuldenaar.

Meer informatie over terugvorderingskosten wordt gegeven in de talen [Fins](#), [Zweeds](#) en [Engels](#).

4.3 Welke geldigheid hebben deze maatregelen?

De deurwaarder is wettelijk verplicht de gedwongen tenuitvoerlegging snel en zonder onnodige vertraging uit te voeren. Indien de schuldenaar geen goederen of inkomsten heeft om beslag op te leggen, wordt de zaak terugverwezen naar de schuldeiser. Daarbij wordt een van de volgende redenen opgegeven: geen middelen, geen middelen en onbekend, of een andere, specifiek beschreven belemmering voor de terugvordering. In dergelijke situaties moet de informatie over inkomsten en vermogen altijd zijn verkregen uit de belangrijkste registers daarover. Hiermee wordt de procedure afgesloten, maar de schuldeiser kan zijn verzoek om

tenuitvoerlegging opnieuw indienen. In dat geval zal de financiële situatie van de schuldenaar opnieuw worden beoordeeld. De verzoeker kan met name om de tenuitvoerlegging van de beslissing verzoeken door tijdig een nieuw verzoek in te dienen, zodat bijvoorbeeld beslag kan worden gelegd op een eventuele door de schuldenaar te ontvangen belastingteruggave aan het einde van het jaar. De verzoeker kan bovendien verzoeken om de schuldvordering als een “passieve schuldvordering” te registreren. Als dan in het kader van een andere zaak goederen of inkomsten worden ontdekt waarop beslag kan worden gelegd, of als de schuldenaar een belastingteruggave zou ontvangen, zal voor de tenuitvoerleggingsprocedure ook de geregistreerde “passieve schuldvordering” in aanmerking worden genomen. Een registratie als “passieve schuldvordering” blijft tot twee jaar na het verstrekken van de verklaring van belemmering geldig.

5 Is er een mogelijkheid tot beroep tegen de beslissing om een dergelijke maatregel toe te staan?

De persoon waarop deze maatregel of beslissing betrekking heeft, kan beroep aantekenen tegen de door de deurwaarder uitgevoerde gedwongen tenuitvoerlegging of de beslissing die hieraan ten grondslag ligt. Het beroep moet worden ingesteld bij een rechtbank van eerste aanleg. De termijn voor het instellen van beroep is drie weken vanaf de datum waarop de beslissing is gegeven of de datum van kennisgeving van de beslissing aan de betrokken partij.

Het beroep heeft doorgaans geen opschortende werking, tenzij de rechtbank anders beslist. Indien het beroep wordt aanvaard, zal de rechtbank de beslissing van de deurwaarder nietig verklaren of wijzigen. In specifieke gevallen kan de deurwaarder evidente fouten ook zelf corrigeren.

Argumenten of verzoeken in het kader van een gedwongen tenuitvoerleggingsmaatregel waarvoor een uitgebreide mondelinge behandeling nodig is, vallen bij geschillen onder de bevoegdheid van de rechtbank (geschil betreffende de tenuitvoerlegging).

6 Zijn er beperkingen aan tenuitvoerlegging, in het bijzonder wat bescherming van de schuldenaar of termijnen betreft?

In de wet is vastgelegd dat beslaglegging in sommige gevallen, met name wegens sociale redenen, niet is toegestaan. Zo kan er geen beslag worden gelegd op verschillende sociale uitkeringen. Indien de schuldenaar waarop de procedure betrekking heeft, een natuurlijke persoon is, mag er geen beslag worden gelegd op in de wet vastgelegde voorwerpen, voordelen en rechten. Bovendien mag er geen beslag op goederen worden gelegd, aangezien de verzoeker(s), gelet op de waarde van de goederen en andere omstandigheden, na verrekening van de kosten van de tenuitvoerlegging, de kosten van de beslaglegging en de schuldvorderingen die door de goederen worden gedekt, een verwaarloosbaar bedrag zou(de) ontvangen.

Bij de beslaglegging en de betaalregeling is altijd sprake van een wettelijk uitgesloten deel dat ter beschikking van de schuldenaar blijft. Dat is een minimumbedrag voor levensonderhoud. In het algemeen geldt dat op een derde deel van het nettoloon van de schuldenaar beslag mag worden gelegd. De gevalideerde bedragen van het uitgesloten deel en voorbeelden staan op de website van het Bureau voor gedwongen tenuitvoerleggingen in de talen [Fins](#), [Zweeds](#) en [Engels](#).

Tenuitvoerleggingsgronden die een natuurlijke persoon een betalingsverplichting opleggen, blijven 15 jaar uitvoerbaar (*geldigheid van een tenuitvoerleggingsgrond*). Deze termijn bedraagt 20 jaar indien de schuldeiser een natuurlijke persoon is of de schuldvordering een schadeloosstelling betreft vanwege een misdrijf waarvoor de schuldenaar is veroordeeld tot een gevangenisstraf of een werkstraf.

Contractueel verschuldigde bedragen van een natuurlijke persoon verjaren definitief na 20 of 25 jaar. Voor de toepassing van deze verjaringstermijn is het niet van belang of er wel of geen tenuitvoerleggingsgrond voor de schuldvordering bestaat. Deze bepaling geldt slechts voor geldschulden van natuurlijke personen. Een geldschuld verjaart uiterlijk 20 jaar na de vervaldatum van de schuld. De verjaringstermijn is 25 jaar als de schuldeiser een natuurlijke persoon is.

Als de natuurlijke persoon ook een tenuitvoerleggingsgrond voor een contractuele schuldvordering heeft, moet voor de bepaling van de verjaringstermijn de termijn worden gekozen die als eerste afloopt.

Uitspraken van een rechtbank of andere tenuitvoerleggingsgronden verliezen hun geldigheid als er een betaling heeft plaatsgevonden of als er sprake is van verjaring of een andere reden.

Zie voor meer informatie:

Website van het Bureau voor gedwongen tenuitvoerleggingen: [Fins](#), [Zweeds](#) en [Engels](#).

Website van het ministerie van Justitie – Tenuitvoerlegging van vonnissen: [Fins](#), [Zweeds](#) en [Engels](#).

Wetboek van gedwongen tenuitvoerleggingen in de talen [Fins](#) en [Zweeds](#)

Deze webpagina maakt deel uit van de website [Uw Europa](#).

Al uw [feedback](#) over de verstrekte informatie is welkom.

■ Laatste update: 12/12/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJV-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJV en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.